

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

STEVENSON, STEVE *sir*

Situație neprevăzută la Barcelona / Sir Steve Stevenson ; il. de Stefano Turconi. -
București : RAO Distribuție, 2020
ISBN 978-606-006-402-2

I. Turconi, Stefano (il.)

821.131.1

RAO Distribuție
Str. Bârgăului, nr. 9-11, sector 1, București, România
www.raobooks.com
www.rao.ro

Numele, personajele și celelalte mărci de identificare sunt mărci înregistrate ale Atlantycyca S.p.A. și sunt folosite sub licență de Atlantycyca S.p.A. Versiunile lor traduse sau adaptate sunt proprietatea Atlantycyca S.p.A.
Toate drepturile rezervate.
©2017 Atlantycyca S.p.A., Italy
© RAO Distribuție, 2018 pentru versiunea în limba română

După o idee originală Mario Pasqualotto în colaborare cu Luca Blengino

Ilustrații: Stefano Turconi
Ediție originală publicată de DeAgostini Editore S.p.A.
Titlu original: *Imprevisto a Barcellona*

International Rights © Atlantycyca S.p.A., via Leopardi 8 – 20123 Milano –
Italia – foreignrights@atlantycyca.it – www.atlantycyca.com

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun mijloc – electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiere și înregistrare audio – fără permisiunea scrisă a titularului drepturilor de autor.
Pentru mai multe informații, contactați Atlantycyca S.p.A.

Traducere din limba italiană
Elena Bănică prin LINGUA CONNEXION

2020
ISBN 978-606-006-402-2

Sir Steve Stevenson

SITUAȚIE NEPREVĂZUTĂ LA BARCELONA

Ilustrații de
Stefano Turconi

scrisori pline de dulcegării pe care le-ai primit, spuse. Credeai că am uitat, ha? Haide, spune tot! Cum e iubitul tău?

- Billy Jameson nu este nici pe departe iubitul meu! exclamă Agatha, roșind brusc.

- E drăguț? Inteligent? o sâcâi el. Trebuie să fie, dacă vrea să fie cu o fată așa de isteată ca tine. Oricum, abia aștept să-l cunosc. Dar o să-l avertizez: dacă va îndrăzni să-i frângă inima verișoarei mele preferate, o să aibă de-a face cu mine, marele detectiv LM14!

- Îți repet că nu am niciun iubit! suspină Agatha.

- Da, da, sigur... și când mi-l prezinți?

Discutând așa, cei doi tineri au dispărut pe străduțele din Barri Gòtic, urmași de domnul Kent, Juliana și Watson. Liniștea se așternu din nou în La Rambla.

O pală de vânt a făcut ca ultimele petale de tran-dafiri să se ridice în aer.

CUPRINS

Prolog – Începutul investigației / 11

1. Scrisori de dragoste / 21

2. Întâlnirea / 33

3. Pe urmele lui JC33 / 45

4. Interogatoriu la Sagrada Familia / 59

5. Mirobolanții frați LeVol / 73

6. *Poseidon* sub asediu / 87

7. Ambuscadă în gara-fantomă / 99

8. Cele două Salamandre / 115

Epilog – Misiune îndeplinită / 131

S-a întors pe călcâie și a început să-și umple cu frenezie valiza cu diverse obiecte luate la întâmplare de pe podea.

„Profesorul a spus că o să fie o călătorie de plăcere, s-a gândit. Dar imediat s-a blocat și a adăugat: este totuși o misiune de nivelul unu în care s-ar putea să fiu nevoit să mă confrunt cu spioni inamici sau poate o să am de-a face cu vreun infractor care dorește să fure acel pachet ultrasecret! Prudența nu este niciodată prea multă. În fond, HM35 nu mi-a spus că nu am voie să rog pe cineva să mă ajute...”

Acel „cineva” era, evident, verișoara lui mai mică Agatha, scriitoare amatoare de romane polițiste, cu un fler formidabil.

Agatha Mystery stătea la biroul din camera ei și privea spre mașina de scris. Foaia albă era așezată pe după tamburul rotativ, iar fata de doisprezece ani întinse degetele spre tastatură. Însă, după numai o clipă, le-a retras și a reînceput să își muște ușor buzele, gânditoare.

Watson, motanul siberian cu blana albă, moțăia făcut covrig pe pat. Furtuna se oprise, fulgerele și tunetele nu se mai războiau pe cer, iarba și florile din parcul de la Mystery House încetaseră să mai tremure.

- Vă simțiți bine, domnișoară? întrebă respectuos domnul Kent.

- Priviți foaia de aproape o oră. Nu vreau să fiu indiscret, dar... sunteți în pană de inspirație? Aveți ceea ce se numește „blocajul paginii albe“?

Agatha se întoarse spre el și zâmbi. Fostul boxer, înalt și masiv, stătea în pragul ușii. Avea în mână un pământuf pentru șters praful și o privea plin de interes.

- N-am avut niciodată asemenea probleme, îl liniști ea. Din fericire, nu duc lipsă de idei; datorită aventurilor incredibile în care ne duce Larry, am suficient material pentru douăzeci de cărți!

Apoi se ridică și începu să umble prin încăpere.

- Trebuie să compun o scrisoare, explică. Dar n-am nici cea mai vagă idee de unde să încep!

- E pentru părinții dumneavoastră? întrebă omul bun la toate. Poate că ar fi mai ușor prin telefon. O să fie cam dificil să trimiteți o misivă în Guineea Ecuatorială.

De fapt, în acea perioadă, Simon și Rebecca Mystery erau plecați într-o expediție de explorare subacvatică

a lacului Annobòn, pe insula de origine vulcanică aflată în Oceanul Atlantic. Asemenea expediții erau obișnuite pentru soții Mystery, oameni de știință neobosiți, mereu implicați în bizare cercetări științifice.

- Nu este pentru ei, răspuse Agatha. Destinatarul este autorul acelor scrisori anonime pe care am început să le primesc de ceva vreme.

Pe chipul ca de granit al domnului Kent a apărut o strâmbătură aproape imperceptibilă.

- Vă referiți la acele plicuri fără expeditor pe care le găsesc din când în când în cutia de scrisori? întrebă preocupat. Este vorba de amenințări?

Agatha pufni în râs. Apoi deschise un sertar și îi arătă niște bilețele scrise de mână și presărate de inimioare.

- Poate chiar mai rău, dragul meu domnule Kent, răspuse ironic. Sunt scrisori de dragoste! Ascult-o pe aceasta: „Dragă Agatha, mă gândesc mereu la tine și, de fiecare dată când te văd, îmi tresare inima, am

fluturi în stomac". Sau pe asta: „Din păcate sunt timid, dar într-o zi o să găsesc curajul să îți spun cine sunt și să îți declar toată dragostea mea!”

Obrajii majordomului au luat foc.

- Îmi pare rău că băiatul acesta este atât de îndrăgostit de mine, zise ea în timp ce se întorcea la birou. Aș vrea să îi răspund într-un mod civilizat. Ai vreun sfat?

- Dacă am înțeles bine, mai devreme ați spus că este vorba despre

niște scrisori anonime, schimbă vorba domnul Kent, tot mai îmbujorat. Cum ați putea să-i răspundeți expeditorului dacă nu știți cine e?

Fata a ridicat din umeri:

- Nu a fost greu să-i aflu identitatea. Este vorba despre Billy Jameson, fiul de treisprezece ani al proprietarului chioșcului de Fish&Chips unde ne oprim din când în când ca să cumpărăm cod pentru pofticiosul de Watson.

Auzind acele cuvinte, motanul a deschis ochii și a început să se lingă pe mustăți.

- Și aș putea să știu și eu de unde v-ați dat seama? întrebă fostul boxer.

- În primul rând, pe bilețele se văd mici pete de grăsime care miros vag a prăjeală. Pe de altă parte, este caligrafia unui stângaci, așa cum este Billy. Am observat asta privind cum apucă ustensilele de bucătărie. Și, în ultimul rând, întotdeauna am găsit plicurile după ora cinci după-amiaza sau înainte de opt dimineața,

cea ce coincide cu orarul magazinului părinților lui.

Pe chipul domnului Kent apăru o expresie de mulțumire. Agatha avea un fler formidabil și o memorie de fier.

- Dar asta nu rezolvă problema, suspină fata. Larry are mereu câte o iubită, pe când eu nu am timp pentru iubiți... trebuie să devin o bună scriitoare de cărți polițiste! Tu ce i-ai răspunde?

Majordomul coborî privirea și bâlbâi ceva extrem de jenat.

În acel moment, soneria de la ușă a început să sune insistent.

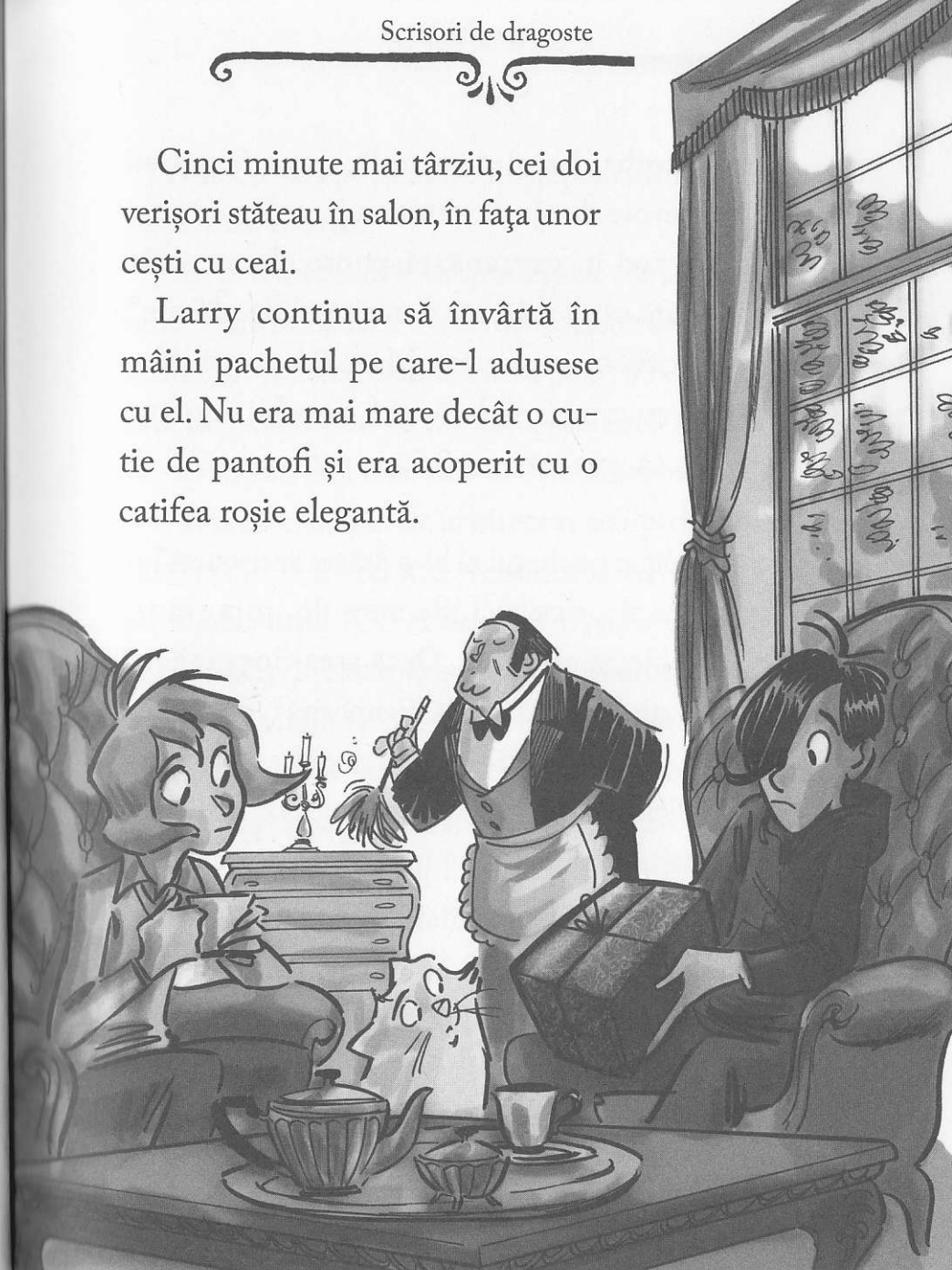
Watson a sărit de pe plapumă deranjat, iar Agatha s-a ridicat brusc.

- Ne vom gândi la povestea asta mai târziu, zise. Țsta pare să fie „stilul Larry“ de a suna. Pun pariu că i-au dat o misiune nouă.

- Chiar la momentul potrivit, comentă domnul Kent ușurat.

Cinci minute mai târziu, cei doi verișori stăteau în salon, în fața unor cești cu ceai.

Larry continua să învârtă în mâini pachetul pe care-l adusese cu el. Nu era mai mare decât o cutie de pantofi și era acoperit cu o catifea roșie elegantă.

- Pare o treabă destul de simplă, spuse fata. Ești sigur că ai nevoie de ajutorul nostru?

- Nu mai cad în capcană, răspuse el categoric. De fiecare dată când primesc o misiune „de plăcere“, se întâmplă câte o nenorocire. M-aș simți mai sigur dacă ați veni cu mine... și dacă ați fi cu ochii în patru. Să nu uităm că asta este o misiune pentru agenți de nivel unu!

Larry a ridicat pachetul și i l-a arătat verișoarei lui.

- Ar putea fi orice aici. Secrete de importanță națională, subiecte sensibile. Dacă vrea cineva să mă urmărească sau să-mi întindă o capcană?

- Nu crezi că exagerezi? întrebă Agatha în timp ce gusta din deliciosul ceai verde pregătit de domnul Kent.

- Voi mereu mă acuzați că iau lucrurile prea ușor! Nici acum, când îmi fac griji, nu mă luați în seamă? protestă el. Dacă însă ceva va merge prost și JC33 nu va primi pachetul, aș fi în mari belele! Nu am încredere să merg singur. Și, dacă îmi amintesc bine, tu ai o pasiune pentru Spania.

Watson sări pe genunchii stăpânei lui și ea îl scărpină între urechi.

- În privința asta ai dreptate, zise ea. Cunosc foarte bine Madridul, dar nu am fost niciodată la Barcelona. Având în vedere pasiunea mea pentru Antoni Gaudí, este de neacceptat că nu am ajuns încă acolo.

- Gaudí? Țasta cine mai e? Are nume de fotbalist...

- E un artist, marele arhitect și sculptor modernist care a trăit la începutul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX. A decorat Barcelona cu zeci de opere unice, inclusiv Sagrada Familia, una dintre cele mai spectaculoase catedrale din Europa.

Agatha așeză cu delicatețe motanul cu blană albă pe podea și se duse la planiglobul pe care erau notate numele și adresele numeroșilor membri ai familiei Mystery, împrăștiați în cele patru zări.

- Ca să nu mai vorbim că mâine este 23 aprilie, Sant Jordi, adică sărbătoarea Sfântului Gheorghe, adăugă ea. E o sărbătoare foarte importantă în Barcelona și este celebrată de către localnici într-un mare fel!